

Nr 323.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning med särskilda bestämmelser angående taxering för inkomst av under år 1943 stormfälld skog; given Stockholms slott den 28 maj 1943.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga bifogade förslag till förordning med särskilda bestämmelser angående taxering för inkomst av under år 1943 stormfälld skog.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

Förslag
till
**förordning med särskilda bestämmelser angående taxering för
inkomst av under år 1943 stormfälld skog.**

Härigenom förordnas som följer.

1 §.

Skattskyldig, som åtnjutit inkomst genom avyttring av under år 1943 stormfälld skog, må under de förutsättningar och i den utsträckning nedan stadgas erhålla uppskov med taxering till kommunal inkomstskatt samt statlig inkomst- och förmögenhetsskatt för denna inkomst.

Uppskovet må avse högst det belopp, varmed bruttointäkten å avyttringen överstiger de av stormfällningen och avyttringen föranledda kostnaderna under det beskattningsår då inkomsten åtnjuts.

Har skattskyldig under beskattningsåret haft inkomst genom avyttring av stormfälld skog i mer än en kommun, må uppskovet med taxeringen till kommunal inkomstskatt i varje kommun avse högst det belopp, varmed bruttointäkten å avyttringen av stormfälld skog i den kommunen överstiger på samma skog belöpande kostnader som nyss sagts, och må uppskovet med taxeringen till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt ej avse mer än summan av de belopp, för vilka enligt vad nyss sagts uppskov vid taxeringen till kommunal inkomstskatt högst må åtnjutas.

Såsom villkor för uppskov skall gälla att den skyttskyldige, innan deklaration för ifrågavarande beskattningsår skall avgivas, å särskilt konto hos riksbanken insatt det belopp för vilket uppskov önskas. Dock må, därest inkomsten vid taxeringen beräknas till högre belopp än i deklarationen uppgivits, insättning i riksbanken, såvitt angår det överskjutande beloppet, ske inom tid som av landskamreraren bestämmes. Insättning i riksbanken må efter riksbankens medgivande ersättas med annan väsentligen likvärdig disposition av tillgångar.

Uppskov må ej meddelas där bruttointäkten av den stormfällda skogen understiger 8,000 kronor, och må insättning i riksbanken ej avse belopp understigande 5,000 kronor.

2 §.

Belopp, för vilket uppskov med taxeringen erhållits, skall upptagas såsom bruttointäkt av skogsbruk för det beskattningsår då uttag från det särskilda kontot hos riksbanken sker men senast under fjärde beskattningsåret efter det då stormfällningen ägde rum. I intäkten inräknas jämväl uppbyren ränta å kontot.

Åtnjuter skattskyldig uppskov med taxeringen till kommunal inkomstskatt i mer än en kommun, skall varje uttag från riksbanken anses belöpa på de olika kommunerna i samma proportion som de belopp, för vilka uppskov åtnjutits, fördelats å dessa.

3 §.

Skattskyldig, som önskar åtnjuta uppskov med taxering enligt denna förordning, skall vid sin i hemortskommunen avlämnade självdeklaration för det beskattningsår, under vilket inkomsten genom avyttring av stormfälld skog åtnjutits, bifoga utredning angående storleken av nämnda inkomst samt besked från riksbanken rörande verkställd insättning å särskilt konto enligt denna förordning. Utredning som nu sagts må lämnas å blankett enligt formulär, som fastställles av Kungl. Maj:t.

Har den skattskyldige under beskattningsåret haft inkomst genom avyttring av stormfälld skog i mer än en kommun, skall utredning som nyss sagts förebringas särskilt för varje kommun, beträffande vilken uppskov med taxering till kommunal inkomstskatt yrkas.

4 §.

Å medel, som insätts i riksbanken jämlikt 1 §, skall utgå ränta efter räntefot, som av riksbanken fastställles, svarande mot sedvanlig depositionsränta.

Avser uppsägning utbetalning av medel inom kortare tid än fyra månader, skall den skattskyldige vidkännas ränteavdrag enligt grunder som av riksbanken bestämmas.

5 §.

Skattskyldig, som vill disponera hos riksbanken insatta medel, äger att efter uppsägning hos riksbanken återfå det insatta beloppet. Uppsägning må avse beloppet i dess helhet eller del av detsamma, dock att uttag ej må understiga en fjärdedel av det ursprungligen insatta beloppet. Har hela beloppet ej uttagits före utgången av år 1947, skall riksbanken vid utgången av nämnda år till den skattskyldige återbetala vad som må kvarstå å det särskilda kontot.

6 §.

Har uttag skett av hos riksbanken enligt denna förordning insatta medel, skall riksbanken senast den 15 februari året efter det då uttag skett översända meddelande härom till vederbörande länsstyrelse. Så skall förfaras jämväl i fall där riksbanken enligt 5 § utan föregående uppsägning utbetalar vad som må kvarstå å det särskilda kontot.

7 §.

Där åtgärd av riksbanken enligt denna förordning ifrågakommer, sker handläggningen vid riksbankens huvudkontor i Stockholm.

Hänvändelse till huvudkontoret kan ske direkt eller genom förmedling av avdelningskontor.

8 §.

Kungl. Maj:t äger utfärda för tillämpning av denna förordning erforderliga föreskrifter.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

---

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:ts
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 28 maj
1943.*

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, BERGQUIST, BAGGE, DOMÖ, ROSANDER, GJÖRES, EWERLÖF.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anför:

Inom finansdepartementets skatteberedning har utarbetats en promemoria med förslag till förordning med särskilda bestämmelser beträffande taxering för inkomst av stormfälld skog. Promemorian är av följande lydelse:

»De på senare tid inträffade stormfällningarna av skog ha enligt inhämtade uppgifter i vissa delar av landet varit av avsevärd omfattning. Bortsett från den skada, som genom dessa fällningar tillfogats själva den växande skogen, kunna desamma antagas komma att medföra även andra olägliga verkningar för skogsägarna. Så torde bliva fallet bland annat i beskattningshänseende.

Enligt nu gällande bestämmelser skall all inkomst genom avyttring av virke tagas till beskattning för det år, under vilket inkomsten åtnjutits. För de skogsägare, som drabbats av stormfällningar i större omfattning och genom avyttring av den stormfällda skogen fått en större inkomst än den som kunnat beräknas vid en normal avverkning, leder den nyssnämnda regeln till att en större inkomst än eljest på en gång tages till beskattning, vilket beträffande den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten även kan föranleda en genom progressionen förhöjd skatt. Till förebyggande eller åtminstone lindrande av sådana verkningar som nu nämnts föreslås enligt det författningsutkast, som bifogas denna promemoria, att skattskyldig, som under år 1943 åtnjutit inkomst genom avyttring av stormfälld skog, under vissa förutsättningar och i viss utsträckning må erhålla uppskov med taxering till kommunal inkomstskatt samt statlig inkomst- och förmögenhetsskatt för denna inkomst. Principiellt borde, såsom framgår av det redan sagda, uppskov beviljas endast i fall då inkomsten överstigit vad som kunde beräknas vid en normal årsavverkning. Emellertid skulle genomförandet av en sådan princip leda till svårigheter vid den praktiska tillämpningen, varför det anses lämpligt att avstå från densamma och i stället binda uppskovsrätten vid vissa enkla förutsättningar. Sålunda föreslås, att uppskovet må avse högst det belopp, varmed bruttointäkten å avyttringen av den stormfällda skogen överstiger de av stormfällningen och avyttringen föranledda kostnaderna under det beskattningsår, då inkomsten åtnjutits. Det är alltså endast den överskjutande delen av bruttointäkten uppskovsrätten avser, och härutinnan har den skattskyldige fritt val huruvida och i vad mån han vill begagna sig av uppskov. Såsom villkor för uppskov föreslås, att den skattskyldige, innan deklaration för det ifrågavarande beskattningsåret skall avgivas, visar

sig ha å särskilt konto i riksbanken insatt det belopp, för vilket uppskov önskas. För att begränsa uppskovsrätten till sådana fall, där den kan ha större praktisk betydelse, uppställas ett par spärregler, innebärande att uppskov ej må erhållas där köpeskillingen för den stormfällda skogen understiger 8,000 kronor och att insättning i riksbanken ej må avse belopp understigande 5,000 kronor. Det belopp, för vilket uppskov med beskattningen erhållits, skall upptagas såsom bruttointäkt av skogsbruk i den mån uttagning från det särskilda kontot hos riksbanken sker men senast under tredje beskattningsåret efter det då stormfällningen ägde rum. Med en sådan regel kan det antagas att en tillräcklig utjämning av beskattningen skall kunna vinnas. I intäkten av skogsbruk skall i detta fall inräknas även den ränta, som upphurits å det i riksbanken insatta beloppet.

Särskilda bestämmelser ha ansetts erforderliga för det fall att skattskyldig haft inkomst genom avyttring av stormfälld skog i mer än en kommun. I sådant fall må uppskovet med taxeringen till kommunal inkomstskatt i varje kommun avse högst det belopp, varmed bruttointäkten å avyttringen av stormfälld skog i den kommunen överstigit på kommunen belöpande omkostnader för stormfällningen och avyttringen, och må uppskovet med taxeringen till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt ej avse högre belopp än summan av de belopp, för vilka uppskov med taxeringen till kommunal inkomstskatt åtnjutes. I fall som nu avses skall varje uttag från riksbanken anses belöpa på de olika kommunerna i samma proportion som de belopp, för vilka uppskov åtnjutes, fördelats å dessa kommuner. De ovannämnda spärreglerna avse den sammanlagda köpeskillingen och insättningen för samtliga kommuner.

För att komma i åtnjutande av uppskov måste den skattskyldige vid sin i hemortskommunen avlämnade självdeklaration foga utredning angående storleken av den inkomst han haft genom avyttringen av den stormfällda skogen. Har den skattskyldige haft sådan inkomst i mer än en kommun, skall utredning som nyss sagts förebringas kommunvis för de kommuner, beträffande vilka uppskov med taxering till kommunal inkomstskatt yrkas. Utredningen förutsättes skola lämnas å blankett enligt formulär, som fastställas av Kungl. Maj:t. I samband med utredningen skall även ingivas besked från riksbanken rörande verkställd insättning å det särskilda kontot.

Å medel, som insätts å det särskilda kontot i riksbanken, skall utgå ränta efter räntefot, som av riksbanken fastställs, svarande mot sedvanlig depositionsränta. Avser uppsägning utbetalning av medel inom kortare tid än fyra månader, skall den skattskyldige vidkännas avdrag enligt grunder som bestämmas av riksbanken.

Såsom tidigare nämnts skall belopp, för vilket uppskov med beskattningen erhållits, upptagas såsom bruttointäkt i den mån uttagning från riksbanken sker men senast under tredje beskattningsåret efter det då stormfällningen ägde rum. I överensstämmelse härmed föreslås ett stadgande, att skattskyldig, som vill disponera hos riksbanken insatta medel, äger att efter uppsägning hos riksbanken återfå det insatta beloppet och att uppsägning må avse beloppet i sin helhet eller del av detsamma. Det förutsättes emellertid att uppsägning skall ske så tidigt att uttag kan äga rum senast under tredje beskattningsåret efter det då stormfällningen ägde rum. På grund härav föreslås, att, därest beloppet ej i sin helhet uttagits före utgången av år 1946, riksbanken skall till den skattskyldige återbetala vad som må kvarstå å det särskilda kontot.

För att erhålla kontroll av att de från riksbanken uttagna beloppen tagas till beskattning föreslås, att riksbanken ofördröjligen skall till vederbörande prövningsnämnd översända meddelande om verkställda utbetalningar.

Insättning i riksbanken ävensom uppsägning och uttag förutsättas kunna ske vid riksbankens avdelningskontor, men bör handläggningen i övrigt av hithörande ärenden ske centralt vid riksbankens huvudkontor.

Vad härefter angår taxeringen till krigskonjunkturskatt, som dock ej beröres i det bifogade författningsutkastet, förutsättes, att den merinkomst, som åtnjutits genom avyttring av stormfälld skog, icke skall taxeras till dylik skatt. Bestämmelser, som i anledning härav kunna bliva erforderliga, synas böra införas i förslag till förordning om krigskonjunkturskatt för år 1944.»

Det i promemorian åberopade författningsutkastet torde få såsom bilaga fogas vid detta protokoll.

Över skatteberedningens förslag ha efter remiss yttranden avgivits av *Sveriges skogsägareförbund*, *Sveriges skogsägareföreningars riksförbund*, *länsstyrelserna i Örebro och Västmanlands län*, *fullmäktige i riksbanken*, *skogsstyrelsen* och *kammarrätten*.

Beträffande skatteberedningens förslag ur *principiell synpunkt* ha i de avgivna yttrandena icke några erinringar framställts. Sålunda må nämnas, att *Sveriges skogsägareförbund* utan någon erinran förordar förslaget. *Sveriges skogsägareföreningars riksförbund* konstaterar med tillfredsställelse det initiativ, som tagits till förebyggande eller åtminstone lindring av de verkningar ur taxeringssynpunkt som komma att åstadkommas genom realisation av stormfälld skog, och framhåller att det i promemorian föreslagna förfarings sättet i stort sett torde möjliggöra en fördelning av inkomsten av stormfälld skog över flera år och sålunda åstadkomma den avsedda effekten. *Skogsstyrelsen* yttrar, att stormfällningarna hittills under året otvivelaktigt för många skogsägare varit av sådan omfattning, att de medfört eller komma att medföra onormalt stora skogsinkomster, vilkas beskattning enligt gällande bestämmelser skulle bliva orimligt hög. Behovet av en anordning i syfte att utjämna sådana inkomster vid taxeringen anser sig skogsstyrelsen sålunda kunna vitsorda och framhåller att med hänsyn härtill det remitterade förslaget till en dylik anordning bör hälsas med tillfredsställelse. Enahanda uppfattning uttalas av länsstyrelsen i *Örebro län*, inom vilket, enligt vad länsstyrelsen uttalar, skogsägarna i mycket stor utsträckning drabbats av de förödande verkningar, som de svåra stormarna medfört i skogarna.

Vad angår *detaljerna* i skatteberedningens förslag ha däremot erinringar framställts i olika hänseenden. De huvudsakliga frågor som därvid berörts gälla, huruvida uppskovsrätten skall avse allenast inkomst under år 1943 eller utsträckas därutöver, tiden för uppskovet samt spärrgränserna beträffande köpeskillingen för den avyttrade skogen och insättningen i riksbanken. Därjämte ha några mera speciella spörsmål framförts. Ur yttrandena må i detta sammanhang återgivas följande.

Sveriges skogsägareföreningars riksförbund yttrar:

»På grund av nu rådande brist på arbetskraft och det förhållandet, att stormfällning skett sent på våren 1943 torde flertalet skogsägare icke hinna slutföra på grund av stormfällningen förorsakade röjningsarbeten liksom ej heller avverknings- och tillredandet av den stormfällda skogen före beskattningsårets utgång. Icke heller torde försäljning av den stormfällda skogen i

många fall kunna ske före samma tid. Detta kan gälla skogsägare, som avsluta sitt beskattningsår vid utgången av år 1943 och än mera dem, som avsluta beskattningsåret under kalenderåret 1943, i många fall kanske i nära anslutning till stormfällningen. De skogsägare, som i större utsträckning tillreda skogen, t. ex. i form av sågat virke, försälja skogsprodukterna långt senare än år 1943. Det vill därför synas, som om 1 § borde ändras därhän, att första stycket får följande innehåll: 'Skattskyldig, som åtnjutit inkomst genom avyttring av under år 1943 stormfälld skog, må under de förutsättningar och i den utsträckning, nedan stadgas, erhålla uppskov med taxering till kommunal inkomstskatt samt statlig inkomst- och förmögenhetsskatt för denna inkomst.'

Genom en sådan bestämmelse kommer man att fördela intäkten av stormfällningen mer rättvist.

Även i ett annat avseende kunna de föreslagna bestämmelserna skapa orättvisa mellan olika skogsägare. Ett stort antal skogsägare komma att under det beskattningsår, som skall redovisas i 1944 års deklaration, endast upptaga utgifter för den stormfällda skogen men inga inkomster. Då dessa utgifter äro onormalt stora, kan man i vissa fall ernå det resultatet, att man får ett taxeringsmässigt underskott i 1944 års deklaration, medan man kommer att i påföljande års deklaration upptaga hela bruttointäkten som intäkt utan några avdrag eller endast en del av utgifterna. Detta gäller särskilt sådana skogsägare, som avsluta sitt beskattningsår under året 1943 och före den tidpunkt, då försäljning av skogsprodukter normalt brukar ske. Riksförbundet vill också påpeka, att skogsägare av sina organisationer uppmanats att dröja med försäljningen av sina skogsprodukter utav den stormfällda skogen, emedan ett allt för stort utbud skulle reducera produktpriserna.

Det torde icke heller ligga i statsmakternas intresse, att skogsägarna forcera försäljningen av skogsprodukterna liksom tillredning av desamma med hänsyn till nu rådande brist på arbetskraft och transportsvårigheterna liksom till önskvärdheten av att brännvedsbehovet i första hand tillfredsställes.

Det vill därför synas, som om de av stormfällningen föranledda kostnaderna borde kunna ur taxeringssynpunkt få förskjutas i den mån utgifterna ej motsvaras av inkomster under samma beskattningsår.

Såsom villkor för uppskov har angivits, att den skattskyldige, innan deklaration för ifrågavarande beskattningsår avgives, visar sig hava å särskilt konto hos riksbanken insatt det belopp, för vilket uppskov önskas. Av författningsbestämmelserna framgår icke, att skattskyldig, för vilken premisserna för bedömningen, huruvida han anser sig böra utnyttja uppskovsrätten, förändrats genom beskattningsnämndernas ändring av avgiven deklaration, äger rätt verkställa ytterligare insättning av belopp, som helt eller delvis motsvarar beskattningsnämndernas höjning av hans taxering och därigenom erhåller en utökning av uppskovet. Ett sifferexempel kanske bäst belyser förhållandet. En skattskyldig har åtnjutit inkomst genom avyttring av stormfälld skog på 80,000 kronor. Kostnaderna hava uppgått till 40,000 kronor, och nettointäkten av stormfällningen uppgår sålunda till 40,000 kronor. I sin deklaration har han yrkat avdrag för förutom annat, varom här ej är fråga, även för minskning i skogs ingångsvärde med 20,000 kronor. Med dessa premisser anser han sig böra fördela nettointäkten av stormfällningen med 5,000 kronor per år, d. v. s. yrkar uppskov för ett belopp av 15,000 kronor. Beskattningsnämnderna förvägra honom avdraget för minskning i skogs ingångsvärde och kommer hans taxering att höjas med motsvarande belopp, så att nettointäkten av stormfällningen det första beskattningsåret uppgår till 25,000 kronor i stället för det belopp han antagit, 5,000 kronor. Det vill synas skäligt, att den skattskyldige vid sådana förhållanden äger rätt

göra ytterligare insättning i riksbanken med högst det belopp, som beskattningsnämnderna höjt hans taxering för det första beskattningsåret och att uppskov med taxering erhålles med motsvarande belopp. Med dessa utgångspunkter bör författningen kompletteras med en ytterligare bestämmelse av ungefär detta innehåll: 'Därest beskattningsnämnd verkställt avvikelser från här ovan omförmäld, ifrågavarande beskattningsår avgiven deklaration, åger den skattskyldige att erhålla ytterligare uppskov med taxering för högst ett belopp, motsvarande den höjning av taxeringen, som vederbörande beskattningsnämnd verkställt, därest den skattskyldige visar sig hava å särskilt konto hos riksbanken före taxeringsårets utgång insatt det belopp, för vilket uppskov önskas.'»

Länsstyrelsen i *Örebro län* anför, bland annat:

»Med nu gällande virkespriser torde 5,000 kronor motsvara värdet å 350 å 400 kbm. fast mått virke på rot. Ännu föreligga dock icke några tillförlitliga uppgifter rörande stormfällningarnas fördelning på olika fastigheter, vadan länsstyrelsen icke för närvarande kan bilda sig någon uppfattning hur de föreslagna gränssiffrorna komma att verka. Genom upplysningar, som underhand inhämtats dels från Örebro läns skogsvårdsstyrelse, dels från kristidsstyrelsens bränslekontor vill det dock synas som om antalet skattskyldiga, som på grund av de föreslagna begränsningarna skulle kunna komma i åtnjutande av anstånd, icke komme att bli särdeles stort. Länsstyrelsen vill därför ifrågasätta, huruvida icke någon jämkning av beloppen kan vara påkallad. — — —

Länsstyrelsen vill slutligen framhålla, att länsstyrelsen förutsätter att den överavverkning, som skogsägare på grund av stormfällningarna detta år nödgas företaga, får inräknas i den avverkningsskyldighet, som kan komma att åläggas honom kommande år. Skulle så ej bli fallet, synes det nödvändigt att bestämmelser införas därom, att skogsägare, som under år 1943 icke hinner avyttra hela den stormfällda virkesmassan, beredes möjligheter att även för vad som senare avyttras erhålla motsvarande rätt till uppskov med taxering.»

Länsstyrelsen i *Västmanlands län* anför, bland annat:

»Det ifrågasättes om icke å landskontorens taxeringsavdelningar böra upprättas register över medgivna uppskov för erhållande av säkerhet för, att uppskov medgives endast i sådant fall, där förutsättningarna föreligga, samt för att taxering åsättes i vederbörlig ordning, när uppskovstiden utgått.

Måhända borde det utsägas i författningen, vilka taxeringsnämnder, som äro behöriga att medgiva uppskov, samt lämnas direktiv rörande underrättelseväsen i förekommande fall mellan annan kommun än hemortskommunen och denna.

Även synes det lämpligt att medgiva besvär rätt i saken till prövningsnämnd men ej längre.»

Fullmäktige i riksbanken yttra, bland annat:

»Det bör framhållas, att den föreslagna anordningen kan förväntas ej oväsentligt komma att öka riksbankens arbetsbörda, därest det blir fråga om ett större antal konton. Bliva dessa i huvudsak koncentrerade till ett fåtal län, kommer belastningen på vissa avdelningskontor att bli särskilt stor. Föreligga sådana omständigheter, torde böra övervägas, om det ej vore mer praktiskt att postgirot övertog den i förslaget riksbanken tilldelade funktionen.

Enligt fullmäktiges mening böra om möjligt i förslaget inryckas bestämmelser, som dels begränsa antalet per år företagna uttag, dels angiva ett minimibelopp för dessas storlek. Även förfarandet med prövningsnämndernas avisering bör kunna förenklas. I stället för att ofördröjligen underrätta prövningsnämnderna om varje särskilt uttag synes en till dem årligen överlämnad sammanställning av kontodebiteringarna kunna vara tillfyllest.»

Skogsstyrelsen anför:

»Även om möjligheterna till fördelning av inkomsten i fråga på fyra beskattningsår i regel torde vara tillfredsställande för utjämning av beskattningen, vill skogsstyrelsen framhålla, att i vissa fall något längre uppskov kan förefalla berättigat. Styrelsen åsyftar då vissa genom stormfällningen kallagda skogsmarker, där återväxtbetingelserna äro osäkra. På sådana marker kan den första skogsodlingsåtgärden om något år behöva följas av hjälpkultur, och det bör då kunna givas möjlighet att erhålla uppskov med deklaration av viss del av inkomsten till dess kulturåtgärderna i sin helhet kunna beräknas bliva fullgjorda. Enligt styrelsens förmenande bör detta dock kunna förväntas merendels bliva fallet, om taxeringsuppskov enligt förslaget kunde medgivas ytterligare ett år.

Då uppskovsrätten föreslås begränsad så att bruttointäkt understigande 8,000 kronor icke skulle föranleda utjämning, torde kunna ifrågasättas, om ej eventuella, hårda stormhärjningar på små skogsfastigheter kunna medföra oskäligt höga engångsbeskattningar. Med full förståelse för en ur praktiska synpunkter avvägd begränsning av uppskovsanordningen, förefaller det styrelsen önskvärt, att uppskovsgränsen sättes vid bruttoinkomst, understigande 5,000 kronor. Med en sådan gränsdragning synes även de mindre skogsbrukens utjämningsbehov bliva rimligen tillgodosedda.

I förslaget har såsom villkor för uppskov intagits, att motsvarande belopp skall insättas å särskilt konto i riksbanken för taxering i mån av lyftning. För de skattskyldiga torde det givetvis i och för sig icke anses tilltalande att behöva underkasta sig en tvångsdeposition av genom stormfällningen frigjort kapital, som de måhända kunnat placera på annat, mera vinstgivande eller för dem själva mera ändamålsenligt sätt. Enligt styrelsens förmenande borde t. ex. en placering i statsobligationer av uppskovsbelopp icke vara utesluten, såvida icke taxeringstekniska svårigheter lägga hinder i vägen härför. Den föreslagna spärregeln för insättning i riksbanken synes skogsstyrelsen, i avslutning till vad ovan sagts om uppskovsrättens begränsning, böra avse belopp understigande 3,000 kronor.

Enligt förslaget skulle utjämningsanordningen gälla inkomst under år 1943 av stormfälld skog. I praktiken kan givetvis inträffa, att köpeskilling för sådan skog inflyter helt eller delvis först år 1944, eventuellt senare. En viss utjämning kan på så sätt erhållas. Om emellertid på grund av lokala avsättningssvårigheter en skogsägare under år 1943 upparbetar det stormfällda virket men försäljer detsamma först år 1944, skulle han enligt förslaget icke komma i åtnjutande av någon utjämning, hur berättigad den i och för sig får anses vara. Med de vedavverkningsålägganden för avverkningsåsongen 1943/44, som redan varslats, torde nämligen även under år 1944 i regel normal årsavverkning eller mera komma att försäljas. Behov av utjämning för inkomst därutöver av år 1943 stormfällt virke kan alltså föreligga. Det torde därför förtjäna övervägas att i förslagets 1 § medgiva uppskov med taxering för inkomst som under åren 1943 och 1944 åtnjutits genom avyttring av år 1943 stormfälld skog.»

Kammarrätten yttrar, bland annat:

»När det såsom i förslaget är fråga om en författning, som åsyftar att avhjälpa följderna av en redan inträffad naturhändelse och som icke är avsedd att äga tillämpning för framtiden, skulle kunna ifrågasättas, huruvida icke författningen borde begränsas till att avse allenast inkomsten under år 1943 genom avyttring av den i promemorian omnämnda, redan stormfällda skogen.

Ävenledes kan anmärkas, att därest inkomst föreligger av såväl stormfälld som annan skog samt ett gemensamt avdrag för skogs värdeminskning skall medgivas, regler böra givas till upplysning om fördelningen av detta värdeminskningssavdrag.

Kammarrätten vill tillika framhålla, att skattskyldiga, vilkas räkenskapsår icke sammanfalla med kalenderåret 1943, kunna erhålla inkomst, som avses i förslaget, fördelad å två beskattningsår. Särskilda bestämmelser torde kanske erfordras, huru de skattskyldiga i sådant fall böra förfara.

I 1 § 3 stycket i förslaget föreskrives, att uppskov med taxeringen till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt ej må avse mer än summan av de belopp, för vilka uppskov med taxeringen till kommunal inkomstskatt åtnjutes. Kammarrätten vill i detta sammanhang erinra om att behov av uppskov med taxering av inkomst genom skogsavverkning kan föreligga vid taxeringen till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, under det att på grund av garanti-skatteavdraget dylikt uppskov ej alls erfordras vid taxeringen till kommunal inkomstskatt — i saknad av till kommunal inkomstskatt beskattningsbar inkomst — eller erfordras med ett väsentligt lägre belopp.

I 1 § 4 stycket stadgas, att skattskyldig, innan deklarationen skall avgivas, skall visa sig hava hos riksbanken insatt det belopp, för vilket uppskov yrkas. Det utsåges emellertid icke hos vem detta skall visas. Enär förslaget synes innebära, att uppskov skall ske i samband med den ordinarie taxeringen (se 3 §), torde orden 'innan deklarationen för ifrågavarande beskattningsår skall avgivas' böra utbytas mot orden 'på sätt i 3 § närmare angives'.

I flera av yttrandena har förordats, att den uppgift, som av riksbanken skall lämnas om gjorda uttag av därstädes insatta medel, skall sändas till länsstyrelsen i stället för, såsom skatteberedningen föreslagit, till prövningsnämnden.

Någon fullständig utredning angående omfattningen av de stormfällningar som ägt rum i början av detta år föreligger ännu icke, varför det ej med säkerhet kan bedömas, huruvida en lagstiftning av ifrågavarande innebörd kan anses nödvändig eller kommer att få någon större praktisk betydelse. Emellertid har skogsstyrelsen vitsordat behovet av en anordning i syfte att fördela av stormfällningar föranledda onormalt stora skogsinkomster på flera år och ansett skatteberedningens förslag till en dylik anordning tillfredsställande. Även skogsägarnas organisationer ha förordat förslaget och i de yttrandena, som i övrigt avgivits, har detsamma lämnats utan erinran. Under sådana förhållanden anser jag mig kunna förorda en lagstiftning i förevarande syfte.

Departements-
chefen.

Mot den principiella uppläggnings av skatteberedningens förslag har jag ej heller något att erinra. I överensstämmelse med vad skatteberedningen uttalat förutsätter jag också, att den merinkomst, som åtnjutes genom avyttring av stormfälld skog, icke skall taxeras till krigskonjunkturskatt, samt

att de bestämmelser, som i anledning härav kunna bli erforderliga, böra iakttagas vid utarbetande av förslag till förordning om krigskonjunkturskatt för år 1944. Med hänsyn till vissa erinringar som framställts i yttrandena föreslår jag däremot några ändringar och kompletteringar av de av skatteberedningen föreslagna författningsbestämmelserna i olika detaljer.

Enligt skatteberedningens förslag skall uppskov kunna medgivas endast beträffande inkomst som åtnjutits under år 1943. På sätt Sveriges skogsägareföreningars riksförbund föreslagit torde emellertid uppskov böra kunna åtnjutas vare sig inkomsten åtnjutits under år 1943 eller ett senare år, blott den härleder sig från avyttring av skog, som stormfällts under år 1943. I sådant syfte har en omformulering gjorts i 1 § första stycket, varigenom även de synpunkter av liknande art, som framförts i vissa andra yttranden, torde bli beaktade. Däremot anser jag mig ej kunna förorda riksförbundets förslag att de av stormfällningen föranledda kostnaderna skulle ur taxerings-synpunkt få förskjutas i den mån utgifterna ej motsvarades av inkomster under samma beskattningsår. Enligt vad jag inhämtat från skogssakkunnigt håll kunna nämligen de fall, som riksförbundet åberopat till stöd för nämnda förslag, antagas bli rätt ovanliga, varför en anordning i dylikt syfte, vilken för övrigt torde medföra svårigheter i taxeringstekniskt hänseende, skulle sakna nämnvärd praktisk betydelse. Därtill kommer att en blivande författning kan komma till de skattskyldigas kännedom så tidigt att de i regel kunna vidtaga erforderliga dispositioner för utnyttjande i möjligaste mån av de förmåner, som författningen i den föreslagna lydelsen medger.

På grund av vad kammarrätten anfört föreslår jag vidare en ändring i 1 § tredje stycket, varigenom i det fall, att skattskyldig under beskattningsåret haft inkomst genom avyttring av stormfälld skog i mer än en kommun, uppskov med taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt må avse högst summan av de belopp, för vilka uppskov enligt den i detta stycke föreskrivna regeln högst må åtnjutas vid taxeringen till kommunal inkomstskatt, oavsett om någon sådan taxering i det särskilda fallet åsättes den skattskyldige med hänsyn till honom tillkommande procentavdrag.

I 1 § fjärde stycket föreslår jag en kompletterande regel för det fall, som berörts av Sveriges skogsägareföreningars riksförbund, nämligen där inkomsten vid taxeringen beräknas till högre belopp än den skattskyldige uppgivit i sin deklaration. I sådant fall bör uppskov kunna medgivas även för det sålunda förhöjda inkomstbeloppet under förutsättning att insättning i riksbanken, såvitt angår detta belopp, sker inom tid som av landskamreren bestämmes. Detta torde kunna gälla även där taxeringen höjes av kammarrätten eller regeringsrätten.

Att, såsom skogsstyrelsen ifrågasatt, en placering i statsobligationer skulle kunna godtagas såsom förutsättning för uppskov torde ej böra vara uteslutet, men bör i så fall deposition av obligationerna ske i riksbanken. I anledning härav föreslår jag i 1 § fjärde stycket en kompletterande föreskrift, enligt vilken insättning i riksbanken må efter riksbankens medgivande ersättas med annan väsentligen likvärdig disposition av tillgångar.

Beträffande de föreslagna spärreglerna, nämligen att uppskov ej må erhållas där bruttointäkten av den stormfällda skogen understiger 8,000 kronor och att insättning i riksbanken ej må avse belopp understigande 5,000 kronor, har av skogsstyrelsen och länsstyrelsen i Örebro län ifrågasatts viss sänkning av de nämnda beloppen. Tillräckliga skäl för en dylik ändring synas mig emellertid ej föreligga. Det torde nämligen kunna antagas, att en uppskovsrätt i fall där bruttointäkten understiger 8,000 kronor icke skulle ha någon större betydelse. Vid taxeringen till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt kan progressionen ej heller nämnvärt inverka beträffande ett lägre belopp än 8,000 kronor. Med utgångspunkt från sistnämnda belopp synes mig också det av skatteberedningen för insättning i riksbanken föreslagna minimibeloppet vara väl avvägt. Jag biträder alltså skatteberedningens förslag i ifrågavarande hänseenden.

Däremot anser jag mig böra tillmötesgå skogsstyrelsens förslag om utsträckning av tiden för uppskovet med ytterligare ett år. Belopp, för vilket uppskov med beskattningen erhållits, skall alltså upptagas såsom bruttointäkt senast under fjärde beskattningsåret efter det då stormfällningen ägde rum. Härav föranledda ändringar i skatteberedningens förslag ha vidtagits i 2 och 5 §§.

I anledning av vad fullmäktige i riksbanken anfört föreslår jag också vissa ändringar i förslaget. I syfte att begränsa antalet uttag från riksbanken torde sålunda 5 § böra kompletteras med en föreskrift, enligt vilken uttag ej må understiga en fjärdedel av det å det särskilda kontot insatta beloppet. Vidare föreslås ett stadgande i 6 §, att meddelande från riksbanken om verkställda uttag skall översändas senast den 15 februari året efter det då uttag skett. Vad fullmäktige anfört om eventuell överflyttning på postgirot av den för riksbanken föreslagna funktionen synes mig däremot ej böra föranleda någon åtgärd, då det torde kunna förväntas, att insättarkontona icke komma att uppgå till något större antal och riksbankens arbetsbörda sålunda ej behöver nämnvärt ökas genom det föreslagna förfarandet.

I 6 § har vidare gjorts den ändringen, att meddelande om uttag från riksbanken skall, såsom i vissa yttranden ifrågasatts, sändas till länsstyrelsen, som i sin tur givetvis bör underrätta vederbörande beskattningsnämnd.

Kammarrätten har anmärkt, att därest inkomst föreligger av såväl stormfälld som annan skog samt ett gemensamt avdrag för skogs värdeminskning skall medgivas, regler böra givas till upplysning om fördelningen av detta värdeminskningensavdrag. Några dylika regler synas mig dock ej erforderliga. Avdraget för värdeminskning bör givetvis beräknas enligt bestämmelserna i kommunalskattelagen, och skulle en fördelning på antytt sätt bliva nödvändig, torde denna bliva beroende på utredningen i det särskilda fallet, därvid, om ej annan fördelningsgrund anses böra tillämpas, proportionering av avdraget får ske efter förhållandet mellan bruttointäkterna å de olika slagen av skog. Det torde ligga i sakens natur, att, därest uppskov beviljas för viss inkomst av stormfälld skog, det häremot svarande avdraget för värdeminsk-

ning bör hänföras till det senare beskattningsår, då inkomsten tages till beskattning.

Några särskilda bestämmelser om besvärsrätt, såsom länsstyrelsen i Västmanlands län ifrågasatt, torde ej heller vara nödvändiga. Då beslut om uppskov skall meddelas i samband med beslut om taxering, bliva taxeringsförordningens bestämmelser om besvärsrätt tillämpliga. Vad samma länsstyrelse i övrigt anfört bör beaktas men torde ej böra föranleda några särskilda bestämmelser i detta sammanhang. Därest vissa tillämpningsföreskrifter skulle visa sig erforderliga, torde Kungl. Maj:t få utfärda sådana. En bestämmelse härom har upptagits i 8 §.

Förutom de nämnda ändringarna ha några justeringar av formell art gjorts i skatteberedningens förslag.

Föredraganden hemställer, att förenämnda förslag till

förordning med särskilda bestämmelser angående taxering för inkomst av under år 1943 stormfälld skog måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse bilaga vid detta protokoll utvisar skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:
Lars Gabrielson.

Bilaga.

Förslag

till

förordning med särskilda bestämmelser beträffande taxering för inkomst under år 1943 av stormfälld skog.

Härigenom förordnas som följer.

1 §.

Skattskyldig, som under år 1943 åtnjutit inkomst genom avyttring av stormfälld skog, må under de förutsättningar och i den utsträckning nedan stadgas erhålla uppskov med taxering till kommunal inkomstskatt samt statlig inkomst- och förmögenhetsskatt för denna inkomst.

Uppskovet må avse högst det belopp, varmed bruttointäkten å avyttringen överstiger de av stormfällningen och avyttringen föranledda kostnaderna under det beskattningsår då inkomsten åtnjutits.

Har skattskyldig under beskattningsåret haft inkomst genom avyttring av stormfälld skog i mer än en kommun, må uppskovet med taxeringen till kommunal inkomstskatt i varje kommun avse högst det belopp, varmed bruttointäkten å avyttringen av stormfälld skog i den kommunen överstigit på kommunen belöpande kostnader som nyss sagts, och må uppskovet med taxeringen till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt ej avse mer än summan av de belopp, för vilka uppskov med taxeringen till kommunal inkomstskatt åtnjutes.

Såsom villkor för uppskov skall gälla att den skattskyldige, innan deklARATION för ifrågavarande beskattningsår skall avgivas visar sig hava å särskilt konto hos riksbanken insatt det belopp för vilket uppskov önskas.

Uppskov må ej erhållas där köpeskillingen för den stormfällda skogen understiger 8,000 kronor, och må insättning i riksbanken ej avse belopp understigande 5,000 kronor.

2 §.

Belopp, för vilket uppskov med beskattningen erhållits, skall upptagas såsom bruttointäkt av skogsbruk i den mån uttagning från det särskilda kontot hos riksbanken sker men senast under tredje beskattningsåret efter det då stormfällningen ägde rum. I intäkten inräknas jämväl uppburen ränta å kontot.

Åtnjuter skattskyldig uppskov med taxeringen till kommunal inkomstskatt i mer än en kommun, skall varje uttag från riksbanken anses belöpa på de olika kommunerna i samma proportion som de belopp, för vilka uppskov åtnjutes, fördelats å dessa.

3 §.

Skattskyldig, som önskar åtnjuta uppskov med taxering enligt denna förordning, skall vid sin i hemortskommunen avlämnade självdeklaration för det beskattningsår, under vilket inkomsten genom avyttring av stormfälld skog åtnjutits, bifoga utredning angående storleken av nämnda inkomst samt besked från riksbanken rörande verkställd insättning å särskilt konto enligt denna förordning. Utredning som nu sagts må lämnas å blankett enligt formulär, som fastställs av Kungl. Maj:t.

Har den skattskyldige under beskattningsåret haft inkomst genom avyttring av stormfälld skog i mer än en kommun, skall utredning som nyss sagts förebringas kommunvis för de kommuner, beträffande vilka uppskov med taxering till kommunal inkomstskatt yrkas.

4 §.

Å medel, som insätts i riksbanken i fall som avses i 1 §, skall utgå ränta efter räntefot, som av riksbanken fastställs, svarande mot sedvanlig depositionsränta.

Avser uppsägning utbetalning av medel inom kortare tid än fyra månader, skall den skattskyldige vidkännas avdrag enligt grunder som av riksbanken bestämmas.

5 §.

Skattskyldig, som vill disponera hos riksbanken insatta medel, äger att efter uppsägning hos riksbanken återfå det insatta beloppet. Uppsägning må avse beloppet i sin helhet eller del av detsamma. Har beloppet i sin helhet ej uttagits före utgången av år 1946, skall riksbanken till den skattskyldige återbetala vad som må kvarstå å det särskilda kontot.

6 §.

Har uttag skett av hos riksbanken enligt denna förordning insatta medel, skall riksbanken ofördröjligen översända meddelande härom till vederbörande prövningsnämnd. Så skall förfaras jämväl i fall där riksbanken enligt 3 § utan föregående uppsägning återbetalar vad som må kvarstå å det särskilda kontot.

7 §.

Där åtgärd av riksbanken enligt denna förordning ifrågakommer, sker handläggningen vid riksbankens huvudkontor i Stockholm.

Hänvändelse till huvudkontoret kan ske direkt eller genom förmedling av avdelningskontor.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.